

1. Grapje!

'Meester, hartelijk gefeliciteerd!'

'Dankjewel.'

Met een grijns staat de meester in de deuropening van de klas. 'Leuk dat jullie eraan denken. Ja, het is een bijzondere dag.'

Jens stoot Jolien aan. 'Wist jij dat hij vandaag jarig is?'

Jolien schudt haar hoofd. 'Nee. Maar het zal wel.'

Ze sluit aan in de rij.

'Ha meester, gefeliciteerd!'

De meester maakt een overdreven buiging. 'Dankjewel, Jolien.'

Daarna geeft Jens hem een hand. 'Gefeliciteerd met uw verjaardag!'

'Zo, daar hebben we de andere helft van de tweeling.

Dankjewel, Jens. Maar wat zei je? Gefeliciteerd met mijn verjaardag?'

Zijn ogen glinsteren. 'Wie heeft gezegd dat ik jarig ben?'

'Nogal logisch. Ze feliciteren u toch allemaal!' roept Jens.

Jolien voegt eraan toe: 'U bent toch jarig vandaag?'

Dan ontdekt ze zijn glimmende ogen. 'Oh, meester. U maakt een geintje! U bent helemaal niet jarig!'

Grijnzend kijkt de meester naar het groepje kinderen dat voor hem staat.

'Welnee, ik ben jarig op 2 mei. Ik zei alleen tegen een

paar kinderen dat ze me maar eens moesten feliciteren. Ik ben vandaag niet jarig, maar er is vast iemand op deze aardbol die wél jarig is. Jullie trouwens ook allemaal gefeliciteerd met alle jarige mensen van deze dag!’

‘Nee hè, we zijn er weer eens ingelopen.’ Jolien draait zich naar Jens om.

‘We pakken de meester gewoon terug’, zegt haar broer. Jolien lacht. Dat belooft wat. Als Jens en zij iets gaan verzinnen, moet iedereen oppassen!

‘Kijk maar uit, meester. Wij krijgen u nog wel!’

Maar de meester zegt droog: ‘Mij voor de gek houden? Dat lukt zelfs de tweeling Van den Oever niet. Kom maar op met jullie grapjes! Ik wacht af. Doe je best.’

Jolien lacht naar Jens. En Jens grijnst naar Jolien. Als tweeling weten ze precies wat de ander denkt. Samen krijgen zij de meester heus wel te pakken!